

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.82/2017/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2018. január 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. augusztus 25. napján kihirdetett 43(III.)Kb.1002/2017/4. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott „B” kategóriájú közúti járművek vezetésétől eltiltás tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletet helybenhagyja.

A közúti járművezetéstől eltiltás tartamába az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt beszámítani rendeli.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. augusztus 25. napján kihirdetett 43(III.)Kb.1002/2017/4. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében, ezért őt 180 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre és 2 év „B” kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásról. A járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítani rendelte a 2016. november 4. napjától eltelt időt, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.745/2017/1. számú átiratában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a perrendszerően lefolytatott eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és értékelte, mely alapján - a vádlott beismerő vallomása mellett- a tényállást helyesen állapította meg, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól. Hivatkozott arra, hogy a katonai tanács az indokolási kötelezettségét is a szükséges terjedelemben teljesítette és az általa rögzített tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette azt. A büntetéskiszabási

körülmények értékelésekor a katonai tanács a vádlott javára és terhére jelentkező enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen tárta fel, a büntetéseket a Btk. 33. § (4) bekezdésére tekintettel megfelelően szabta ki. Fentiek alapján arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A védő a másodfokú eljárásban jelezte, hogy a bejelentett fellebbezés az elsőfokú ítélet közúti járművezetéstől eltiltásra vonatkozó rendelkezésének enyhítésére, az eltiltás időtartamának csökkentésére irányul. Hivatkozott arra, hogy a vádlottat megoldhatatlan feladat elé állítja gyermeke mozgatása vonatkozásában a téli időszakban a „B” kategória hiánya. Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, miszerint a vádlott nem tanult, vagy nem tanulna egy rövidebb időtartamú büntetésből, hiszen már így is komoly hátrányokkal kényszerült szembenézni az eddig eltelt idő során, különös figyelemmel arra is, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően a méltatlansági eljárás is folytatódni fog vele szemben. Utalt továbbá arra, hogy a vádlott a cselekményét éjszaka, gyér forgalom mellett és úgy követte el, hogy csak nagyon rövid távon, mellékúton vezette a gépjárművet.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését, valamint az elsőfokú bírósági tárgyaláson megtartott perbeszédében foglaltakat fenntartotta. Kifejtette, hogy sem az ítéleti tényállást, sem a jogi minősítést nem vitatja, azonban az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal az enyhítő körülményeket. Ekörben utalt arra, hogy a vádlott mintegy 30 éve rendelkezik vezetői engedéllyel, mely idő alatt nem volt semmilyen gond a közlekedési magatartásával, sem bűncselekmény, sem szabálysértés miatt nem volt elmarasztalva, még csak ilyen eljárások sem indultak ellene. Nyomatékosan érvelt a vádlott rendkívül nehéz élethelyzetével, mely abban ölt testet, hogy egy halmozottan hátrányos helyzetű, súlyosan sérült gyermek édesapja, aki mozgásképtelen és akit azóta, hogy élettársa válaszut elé állította, egyedül gondoz. A gyermek jelenleg bentlakásos intézetben él, az intézeti létet rendkívül nehezen viseli, ragaszkodik a vádlotthoz, aki csupán hétvégére tudja hazaszállítani. Ez azonban a gyermek állapotánál fogva csakis gépkocsi használatával lehetséges. Utalt arra is, hogy a gyermek otthonra történő visszahelyezése érdekében a szükséges intézkedéseket megtették, az 2018. február-március hónapra várható, attól kezdve a gyermek szállítása minden napos feladatot jelent majd. Végezetül felhívta a figyelmet az elkövetés körülményeire, nevezetesen arra, hogy a makulátlan közlekedési előéletű vádlott az éjszakai órákban, gyér forgalmi viszonyok mellett, nem főúton, hanem egy lakótelepi zsákutcában, csupán mintegy 200 méteren keresztül vezette ittasan a járművet, ebből kifolyólag másokat nem veszélyeztetett. Mindezekre figyelemmel indítványozta a közúti járművezetéstől eltiltás tartamának jelentős enyhítését.

A vádlott az utolsó szó jogán amellet, hogy csatlakozott védőjéhez, arra is hivatkozott, hogy a vele szemben folyamatban volt és az elsőfokú ítéletben hivatkozott büntetőeljárás megszüntetésre került.

A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Korábban a katonai tanács a 2017. június 28. napján tárgyalás mellőzésével meghozott 43(III.)Kb.826/2017/3. számú végzésével a vádlott cselekményét már elbírálta, azonban a törvényes határidőn belül a védő - indok megjelölése nélkül - tárgyalás tartását kérte. Az elsőfokú katonai tanács törvényesen járt el, amikor a Be. 549. § (3) bekezdése alapján a tárgyalás megkezdését

követően a tárgyalás mellőzésével hozott végzését hatályon kívül helyezte, majd ezt követően a tárgyalást az eljárási szabályoknak megfelelően tartotta meg.

A tényállás megállapítása során az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is a szükséges mértékben eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tényekre is kiterjedő bűnösségét beismerő nyilatkozatot tett, egyben fenntartotta az ugyanilyen tartalmú gyanúsítottai vallomását. Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása, valamint az ezzel és egymással összhangban álló, ellentmondásmentes, és a tárgyaláson ismertetéssel a bizonyítási eljárás részévé tett okirati bizonyítékok, így különösen a rendőri jelentés, a vérvételi jegyzőkönyv, a pontosított igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg.

Az elsőfokú ítélet történeti tényállását a fellebbviteli bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokra tekintettel annyiban pontosítja, hogy: „A beosztása változott, jelenleg Cs.-n, főszerelői beosztásban dolgozik, valamint miután a parancsnoki pótlékot megvonták tőle, a havi átlagkeresete 150.000,- forint, közlekedési előélete korábban kifogás alá nem esett.” A történeti tényállást továbbá azzal egészíti ki a másodfokú bíróság, hogy: „A vádlott cselekményével a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (KRESZ) 4. §-a (1) bekezdésének c) pontjában foglaltakat szegte meg.”

Az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás az előzőekben írt helyesbítéssel és kiegészítéssel már megalapozott, mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a törvényszék katonai tanácsa okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk. 236. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében megállapította. A vádlott azzal a magatartásával, hogy közúton gépi meghajtású járművet úgy vezetett, hogy a cselekmény időpontjában 2,5 g/l (ezrelék) véralkohol koncentrációt eredményező szeszessital fogyasztásából származó alkohol volt a szervezetében, megvalósította a terhére rótt bűncselekményt.

A vádlottnak és védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal 2. és 3. bekezdésében lényegében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, azok értékelésével a másodfokú bíróság is egyetértett. További enyhítő körülményként vehető számba, hogy az ítéletben hivatkozott és eltartásra szoruló két kiskorú gyermeke közül az egyikük speciális nevelési igényű gyermek, így a vádlott ez okból vitathatatlanul rendkívül nehéz élethelyzetben él. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bűnösségi körülmények feltárása után arra az álláspontra helyezkedett, hogy az enyhítő körülmények nagyobb számára és nyomatékára tekintettel szabadságvesztés kiszabása helyett lehetőséget látott - a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával - pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetés napi tételeinek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányos, míg egy napi tétel összege igen méltányosan, a törvényi minimumban került meghatározásra. A vádlott esetében a 180.000,- forint pénzbüntetés szükséges a Btk.79.§-ában írt büntetési célok elérése érdekében. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanácsa akkor sem, amikor az állandó bírói gyakorlatnak megfelelően a pénzbüntetés kiszabása mellett az ittas állapotban

elkövetett járművezetés vétségében bűnösnek kimondott vádlottat a „B” kategóriájú közúti járművek vezetésétől is eltiltotta.

A másodfokú bíróság azonban a közúti járművezetéstől eltiltás tartamát 1 év 6 hónapra enyhítette, nyomatékos figyelemmel a vádlott előéletére és személyi körülményeire. Az ekként kiszabott pénzbüntetés és a mellette alkalmazott 1 év 6 hónapra enyhített tartamú „B” kategóriájú közúti járművezetéstől eltiltás összességében szükséges, egyben elégséges is a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A közúti járművezetéstől eltiltás tartamába az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt idő beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk. 56. § (2) bekezdésén és a büntetések, intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL törvény 298. § (4) bekezdésén alapul.

Budapest, 2018. január 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Belovai Henriette hb.százados s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. január 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke